

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Brevier, lat. · Fragment eines Rituale mit dt.-sprachigen Rubriken - Cod. Donaueschingen 312

**I: Bistum Straßburg (Kloster des Dominikanerordens) / II:
Nürnberg, Dominikanerinnenkloster St. Katharina (?), [I: Ende 13.
/ Anfang 14. Jh. (um 1300), Nachträge: 14.-15. Jh. / II: 2. Hälfte 15.
Jh.]**

Feria tertia

[urn:nbn:de:bsz:31-93965](#)

dēm i pēndē tātatis
qz adhuc nos prior
dilerit tu eēm iehē
ne sily vt diligēm eū
amorte iā libāti. Tu.

Aug⁹ de sectioē l. iij.

Otrū sb̄ figā an sb̄ re
ritate h̄ mistici tāta
tis sacram̄ fiat vītus aut
Caro mea rē ē cib⁹ et
sangs me⁹ rē ē potus
Alioqñ quo mag⁹ eit
Paīs quē ego dabo ca
ro mea ē pīndi vītu ⁊
n̄ vera sit caro **S**z qz x⁹
fas vīnu dentib⁹ nō ē
voluit dñs hūc patē
⁊ vīnu i mīsteio vē car
nē suā ⁊ sangnē suū
dīsectōne sp̄s sc̄i potēcia
creā ⁊ cotidie pīndi
vīta mīsticē i molari
vt sic dūḡe p sp̄m sc̄i
vera caro x̄ sū coitutie
are ita p eūde exsbā

pāis ⁊ vīni mīsticē idm
corp⁹ x̄ osecret⁹ Corp⁹ ḡ
x̄ i vītus ⁊ figā ē vītus
dū cor⁹ x̄ i sangs i vītute
sp̄s sc̄i ⁊ i vītute ip̄i ex
pāis ⁊ vīni sbā efficiatur
figā rō ē id q̄ extēr⁹ sc̄i.

Tu. Seria tercia Ico. f.

Intra katholiciā ecclām in
mīsteio corp̄is x̄ nichil a
bono mai⁹ nichil amalo
mī⁹ p̄fici sacerdote q̄ nō
i mīto dīsecūtis p̄ m̄ ubo
effici creatōis ⁊ i vītute
sp̄s sc̄i **B**i ei i mīto eēt
sacerdotis neqq̄ ad xp̄m
pt̄inet **N**ūc aut̄ sic ip̄e
ē q̄ baptizat ita ip̄e ē q̄
p sp̄m sc̄i hāc suā effici
carne ⁊ tūsht vīnu i saḡ
nē **V**nde i sacerdos iube i q̄
h̄ p̄ferri p̄ man⁹ angeli
tui i sublīme altīne tuū
i osp̄cū diuīne maiestati
tis tue **A**t qđ deferendū

illā ilūcē
stellūq̄
dīno sacerd
Dūcūḡ
būdītā p q̄
asscriptū
in celo assi
p qm̄ i vītē
semur. **I**cō
abestali sem
Inceptib⁹
dīscīpt̄em p
biles ei⁹ vītē
pīchil vīnab
nos iā sīlitud
ei⁹ hīpp̄to a
tudīne quo
saḡm̄ ei⁹ sī
vt i vītus nō
cīneto i vītū
at apagīna
otīsi hoīs bib
Ambrosi⁹
dīscīpt̄e ij
Oia q̄tūq̄ vī

illa i luce d̄ poscit n̄ vt
i telliḡ q̄ ista fiat m̄
d̄ mo sacerdotio Eu lco ii.

Hunc i ḡ oblatōnem
būdītā p̄ qm̄ būdītīm̄
et assūptā p̄ qm̄ om̄es
in celo assūtibīm̄ h̄atūm̄
p̄ qm̄ i v̄sc̄rib̄ x̄ eē ten-
semur h̄atōnablēm̄ p̄ q̄
abestiali sensu eruam̄
Int̄ceptiblēz ut q̄ nob̄ ip̄s̄
dis̄p̄ic̄em̄ p̄ h̄ac accepti-
biles ei⁹ v̄m̄co filio s̄m̄
Nichil r̄v̄nabilis ut quia
nos iā s̄ilitudinē mortis
ei⁹ i baptō attep̄im̄ sili-
tudinē quoq; curis et
saḡis ei⁹ sumam̄ ita
vt i v̄itas n̄ desit i sa-
c̄meto et ridic̄lin̄ nullū si-
at ap̄aḡis q̄ truorē
occisi hoīs bibam̄ Eu.
Ambroſi⁹ d̄ ſectione
diſtinctōne ii. c̄i dia. l. iii.
Ona q̄uic̄ voluit dñs

fecit i celo i m̄ tñ Et q̄
voluit ſic ſm̄ ē ita Ita
q̄ h̄ic ſiḡ pams et vīm̄
videā n̄ tñ aliud quā
caro x̄ et ſanḡ p̄ oſec̄
tōnē cdenda ſt̄ **V**n̄ rei
tas addiſcip̄los **H**oc
m̄ q̄ caro mea ē p̄m̄di
vita **E**t ut m̄abilis
loq̄r̄ n̄ alia plane qm̄
q̄ uata ē demaia et pas-
ſa i c̄te i r̄ſurexit deſe
pulchro **H**in q̄ ip̄a ē
et iō x̄ ē caro q̄ p̄m̄di
vita adhuc hodie offer̄
Et tū digne p̄cip̄tur
vita v̄tq; etiua i nob̄
ip̄at̄ **P**anē quidē iſtū
quē ſūm̄ i m̄ſteio
illū v̄tq; i telligo panē
q̄ maū ſt̄ ſp̄s for̄tq; ē
i v̄teo ūḡis et ique pas-
ſiois decoc̄t̄ ē i mar-
tis p̄aīs ei angloz
ſt̄s ē hoī ab⁹ **V**n̄ ip̄se.

aut Ego sū paīs vīū q̄
de celo destūdi sc̄itex
paīs quē ego dabo caro
mea ē p̄ mīdi vita. Psid
to de sefē dīsc̄t. ū c̄.

D̄ sc̄leāce sc̄la q̄tā

Onū sc̄lera Ico. 5.
te vīuūt i ec̄ta z
i ec̄ta vīuctare n̄ d̄stīnūt
i putātes se tali vīutone
mīdāi dīsc̄t n̄ ad emūda
cōnē pfīcē b̄ dīcēte pphā.
H̄d̄ e q̄ dīlāis me⁹ et
fecit i domo mea sc̄lā
mīla. Nū q̄ carnes st̄e
ausfēt ate malicias
tuas. Et apl̄s p̄bet m̄
q̄ seipm̄ hō z sic d̄pane
illo edat i de calice bi
bat. **Amb̄s desac̄m̄tis**

Nō iste paīs ē q̄ vadit
i cor⁹ p̄ paīs vite etiue
q̄ aīe m̄e sbām̄ fulcit.
Iste paīs cottidian⁹ est.
Acc̄ipe cottidie q̄ cotti

die tibi psit. **S**ic vīue ut
cottidie mēcaris accepe.

Aug⁹ detīnitāte Ico. 5.

Stū mal' possūt obēe
boīs sūt ad salutē malis
ad iudiciū. **V**n̄ apl̄s Qui
māducit i b̄bit i dīgne
iudiciū sibi māducit et
b̄bit. **N**ō q̄ illa res ma
la sit. q̄ mal⁹ male ac
cipit q̄ bonū ē. **H**o em̄
mala eāt buctella q̄ iude
data ē ad nō nā salutē
medic⁹ dedit. **S**z q̄ ille
q̄ i dīgne eāt accepit ad
sui p̄mīcie. **N**ō p̄hibeat
dispensatō p̄mīgues t̄re
escā dīm̄ māducere p̄ ex
actore moueat timere
Ide aug⁹. **H**ic iudi cui
buctella t̄didit x̄ n̄ ma
lū acc̄ipiendo p̄ bonum
male acc̄ipiēdo lotū p̄
buit dīm̄ l̄o z sic i dīgne
q̄ s̄p̄ sumēs cor⁹ p̄ non